

Współrzędne: Szerokość - 52.743177, Długość - 23.356247

Cerkiew p.w. Ścięcia Głowy św. Jana Chrzciciela została wzniesiona w roku 1785, z fundacji podkomorzego królewskiego Jana Walentego Węgierskiego i jego żony Pelagii (**katolicy**), na potrzeby powstającej parafii unickiej. Jej wnętrze zyskało wtedy znakomitej klasy wyposażenie, między innymi obrazy nadwornego malarza hetmana Branickiego, Augustyna Mirysa. 23 marca 1839 **car Mikołaj I** własnoręcznie podpisując: Składam dzięki Bogu i przyjmuję - wcielił w życie akt przyłączenia Kościoła unickiego w Imperium Rosyjskim do Cerkwi Prawosławnej.

W roku 1840 do zespołu zabudowy dodana zostaje istniejąca do dzisiaj drewniana dzwonnica, w kilka lat później całość ogrodzona kamiennym ogrodzeniem. W roku 1870 cerkiew przechodzi gruntowny remont i zostaje powiększona o murowany przedsionek.

Innym ciekawym i cennym elementem pochodzącym jeszcze z początków powstania cerkwi (tj.ok. 1785 r) jest kamienna figura św.Jana Nepomucena, dłuta Jana Chryzostoma Redlera, (autora rzeźb i ornamentów w ogrodzie Pałacu Branickich w Białymstoku) stojąca przed murem cerkiewnym.

Zabytkowa cerkiew greko-kat., obecnie prawosławna, p.w. Ścięcia Głowy św. Jana, wpisana jest do rejestru zabytków, nr rej.: A-83 z 3.11.1951

- dzwonnica, nr rej.: j.w.

- cmentarz prawosławny, 2 poł. XVIII, nr rej.: A-83 z 14.11.1990